

Szakedolgozat opponensi vélemény

(Gánti Bence)

A szerző a párkapcsolatok fejlődésének áttekintésére helyezi a fókuszát dolgozatában integrál szemléletből megközelítve a témát. A család, mint elsődleges szocializációs közeg perspektívájából kezdi kibontani a párkapcsolatba lépő személyiség fejlődésének bemutatását, előtérbe helyezi a nevelési módszerek hatását a személyiségfejlődésre.

A szakedolgozat a formai követelményeknek nagyrészt megfelel, struktúrája és tartalmi építkezése áttekinthető. Néhol az egyes fejezeteket struktúráltabbá tenné, ha alpontokat, szókiemeléseket használna a szerző (pl. a 3.3 alfejezetnél), ezáltal vezetve az olvasó figyelmét lépésről lépésre.

A szakirodalmi hivatkozások pontosak, bőségesen merít integrál pszichológiai és neveléslélektani forrásokból egyaránt.

Mondandóját igyekszik a megfelelő helyeken színes grafikonokkal még szemléletesebbé tenni. A szerző által használt nyelvezet kevésbé szakszerű, inkább laikus, szubjektív hangvételt képvisel végig.

A téma tartalmi kibontását a szerző tiszta logikai szál mentén teszi meg.

Az általános integrál pszichológiai bevezető igényes összefoglalót ad az irányzat alapelveiről, könnyen áttekinthető és a szemléltető ábrákkal kiegészítve könnyen érthető.

Ez jó alapot biztosít ahhoz, hogy a későbbiekben jól előkészített integrál-szemmel tudjunk ránézni a párkapcsolatok fejlődésének témájára.

A belső gyermek és a családi rendszerek tárgyalásának kapcsán érdemes lett volna e témákat kötni az előző integrál bevezetőhöz, abból leágaztatni, visszautalni rá egyes helyeken, demonstrálva, hogy a szerző végig képes gondolkodni egyszerre az integrál és a neveléslélektani aspektusok mentén is.

Ennek hiányában az egyes fejezetek bemutatása inkább *egy más melletti felsorolás* benyomását kelti az olvasóban, nem adja meg az integrált rendszerben való barangolás szövet-élményét: javasolom a család és nevelés témakörének újbóli végiggondolását az integrál pszichológia szakfogalmai és alaptörvényei mentén.

A szerző a szülői nevelési elvek tárgyalása kapcsán jó érzékkel hozza be a tranzakcióanalízis rendszerét, mint értelmezési, új szempontokat adó keretet és nagy odafigyeléssel gondolja végig a személyiségfejlődés elakadási lehetőségének egyes fajtáit.

A párkapcsolatok fejlődésének folyamatát többféle modell- kiemelten a Deida-féle modell-segítségével követhetjük végig immáron integrál megközelítésből.

A szerző intenzív személyes érdeklődését és téma iránti elköteleződését mutatja a bevezető és lezáró fejezet, melyek elegáns keretbe helyezik a szakedolgozatot és ez utóbbi izgalmas jövőbeli perspektívát villant fel egy új módszertan kidolgozására vonatkozóan.

A dolgozat értékelése: **jó (4)**

2009. július 1.

